

ikke kan tvivle om, at Domstolene maae være competente til at give en Afgjorelse om, saa at de blot bleve udelukkede fra at afgjøre, om dette Embedes specielle Forhold særligt krævede, at den Vedkommende maatte gaae af. Jeg troer ikke, at det vil være umuligt at mødes paa dette Grundlag. Jeg troer ikke, at det vil være umuligt at fremkalde en Ordning, hvorefter den Vedkommende, efterat Regjeringen havde afflediget ham og nægtet ham Pension, kunde ved Søgmaal mod Regjeringen praktisk faae en Afgjorelse som den nævnte. Det er ganske tydeligt, at det er det Minimum, som Embedsmanden kan gjøre Krav paa. Intet er naturligere, end at selve Beviiset, Spørgsmaalet om det Factiske, maae ligge under Domstolene, og jeg kan tilføie, at netop i den Sag, som fremkaldte den hele Strid, kom Domstolene til at erkjende, at der ikke var beviist nogen Mislighed, hvormod der vel kunde være en Mistanke. Jeg maa ogsaa tilføie, at den Bestemmelse, som er Rulden til de forskjellige Bestemmelser om dette Punkt i Pensionslovene, nemlig en Paragraph i Udkastet til Anordningen af 1846, som i sin Tid blev forelagt Stænderne, gif ogsaa ud fra den Forudsætning, at det skulde ved Domstolenes Kjendelse være afgjort, at det var beviist, at Vedkommende havde gjort sig skyldig i de paagjældende Misligheder. Det forudsættes endog, at han er dømt for Handlinger, der i betydelig Grad maae nedsette ham i hans Medborgeres Omdømme, idet det hedder, at, naar en Embedsmand findes skyldig i Misligheder, der, om de end ikke ansees som tilstrækkelig Aarsag til at dømme ham fra Embedet, dog ere af den Betskaffenhed, at de i betydelig Grad maae nedsette ham i hans Medborgeres Omdømme, bliver han af vedkommende Collegium eller Departement, efter indhentet Erklæring fra den Domstol, som endelig har paakjendt Sagen, at indstille til Entledigelse med en nedsat Pension, der bliver at foreslaae mellem det halve og det fulde Beløb af det Minimum, hvortil han efter Pensionsscalaen vilde have haft Udgang." Her altsaa, paa en Tid, da Forholdet mellem Domstolene og Administrationen var ordnet efter ganske andre Sensyn, idet man tillagde

Domstolene en langt underordnet Bægt og Regjeringen en ganske overordnet, var det dog forudsat, at man ikke kunde anvende denne Bestemmelse, uden at det virkelig ved Dom var beviist, at Embedsmanden var befunden skyldig. Skjøndt jeg for mit Vedkommende vilde foretrække den Affattelse, som Finansministeren har givet § 2, mener jeg altsaa, at man muligvis kunde imødekomme den modsatte Anskuelse, forudsat at en derpaa bygget Bestemmelse blev indskrænket saaledes, som jeg nu har angivet. — Finansministerens Forslag til § 2 har iøvrigt nu udeladt det, som stod i de tidligere Pensionslove om, at Pensionen skal bestemmes ved Lov. Det er vistnok formelt fuldkommen rigtigt, Pensionsloven bør vistnok ikke indeholde Andet, end at Embedsmanden i det omhandlede Tilfælde ikke har Krav paa Pension; men det maa vel forudsættes at være en Selvfølge, at man ikke bryder den Praxis, hvorefter man i saadanne Tilfælde forelægger for Rigsdagen Forslag om at tillægge den Paagjældende en mindre Pension; thi ellers vilde man komme til store Uretfærdigheder og Ubilligheder, navnlig dertil, at den, der havde gjort sig skyldig i en mindre Forseelse, blev ramt haardere end den, der havde gjort sig skyldig i en grovere Forseelse. Det kunde nemlig let tænkes, at naar der i Straffeloven var bestemt alternativt Embedsfortabelse som den højeste Straf, simpelt Fængsel og Bøder som den ringere Straf, som jo Tilfældet er i mange Paragrapher, at Domstolene da havde anvendt simpelt Fængsel, fordi de ikke ansaae Tilfældet for graverende nok til at medføre Embedsfortabelse; men hvis da Regjeringen affledigede ham, uden at han fik nogenformelt Pension, kunde han i et saadant Tilfælde blive rammet haardere, end om han havde begaaet en større Forbrydelse, der af Domstolene vilde være bleven belagt med en større Straf, idet han vilde faae den mindre Straf i Tillæg.

Fønger: Pensionsvæsenet har spillet en saa betydelig Rolle i vort hele Finansvæsen, siden vor frie Forfatning blev indført her i Landet, at der vistnok er al Føie for Regjeringen til igjennem en ny Pensionslov at